

Der burde dog vist ogsaa tilføjes en Bestemmelse om, at vedkommende endnu i alt væsentligt staar paa den evangelisk-lutherske Kirkesamfunds Grund. Det maa dog vistnok kunne forlanges med Hensyn til dem, som skulle deltage i en folkekirkelig Handling, at man ved noget om, at de i det store og hele hylde de evangelisk-lutherske Grundsætninger. Navnlig efter den Forklaring, som det ærede Medlem for lidt siden gav af Folkekirken, kan jeg ikke være tilstrækkelig fornøjet med, at vedkommende siger, at han regner sig som Medlem af Folkekirken, det kan enhver gøre paa den Maade.

Jeg tror heller ikke, at det er saa heldigt, naar det i § 8 bestemmes, at kun 2 Medlemmer skulle kunne forlange Menighedsraadet sammenkaldt; der burde vistnok staa: et Flertal af Menighedsraadet, men det er en af de mindre Anker, som ikke have meget at sige. — Med Hensyn til § 14 antager jeg, at det ikke er det ærede Medlems Mening, at Menighedsraadet skal have Magt til at indføre Forandring med Hensyn til Salmebogsspørgsmaalet paa den Maade, at det f. Eks., naar Menigheden bruger den ny Salmebog, skal kunne paatvinge den en ældre. Det er vel sagtens kun Indførelsen af ny Salmebøger; der er Tale om, men selv om det er Tilfældet, vil det dog vistnok være en for stor Magt at give disse enkelte Mænd. Dette er imidlertid alt sammen mindre Spørgsmaal; hvis det ærede Medlem og dette høje Ting kan gaa ind paa at skære det bort, som angaar Præstevalget, og at give lidt mere Garanti med Hensyn til Valgmaaden og det øvrige, jeg her har nævnt, skal jeg for mit Vedkommende meget gerne arbejde med paa at faa en Lov ud af dette Lovforslag.

Holm: Da det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) forelagde dette Forslag, gik jeg ud fra, at det nærmest var for at give Stødet til en Forhandling om Folkekirkens Forhold i det hele taget. En saadan Forhandling kunde der for Øjeblikket være en vis Anledning til paa Grund af forskellige Begivenheder paa det kirkelige Omraade, og vi have desuden her i Rigsdagen, navnlig i Folketinget,

i Øjeblikket saa god Tid, at vi ogsaa nok kunde optage en saadan mere almindelig Forhandling. Men da jeg gennemlæste de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte ved Indbringelsen, undrede det mig at se, at det ærede Medlem nærrede et Haab om, at denne Sag mulig skulde kunne gennemføres endnu i denne Samling. Mig forekommer det, at Tiden i dette Øjeblik ikke er særlig gunstig for Reformen, og jeg kan ikke tro, at en Reform af saa vidt rækkende Betydning som denne skulde kunne gennemføres i dette Øjeblik. Af den Fremstilling, som det ærede Medlem gav for lidt siden, vil det høje Ting jo have set, at Spørgsmaalet om Menighedsraad egentlig kun to Gange har foreligget for Rigsdagen. Den ene Gang var i 1857, da Hall foreslog, at man skulde henlægge Bestyrelsen af de fattiges Kasse til de frivillige Menighedsraad, som han administrativt havde oprettet. Dette Forslag blev vedtaget i Landstinget, men blev ikke behandlet her i Folketinget. Den anden Gang var i 1860, da Kultusminister Monrad forelagde det Forslag, som det ærede Medlem udførlig omtalte, og da var jo Stillingen den, at det vel blev vedtaget i Landstinget, men at det her i Folketinget havde mest Udsigt til at blive forkastet. Sagen gik nemlig til et Udvalg, og af de 9 Medlemmer i dette Udvalg var der kun et, nemlig Hother Hage, der i det hele kunde slutte sig til Forslaget. Et andet Medlem, det var J. A. Hansen, vilde have det fuldstændig omdannet, og 7 af Udvalgets 9 Medlemmer indstillede, at det ikke skulde nyde videre Fremme. Det er altsaa den Stilling, som Rigsdagen, specielt Folketinget, hidtil har indtaget til Spørgsmaalet om Menighedsraad. Det har kun foreligget disse to Gange og ikke siden 1860, altsaa ikke i de sidste 40 Aar. Det er da ikke meget rimeligt, at hvad der ikke kunde lykkes den Gang under Halls og Monrads Ledelse, skulde kunne lykkes i dette Øjeblik, under den nuværende højtærede Kultusministers Ledelse. Det forekommer mig ogsaa, at vi have faaet tilstrækkelig Besked derom i de Udtalelser, som den højtærede Minister fornylig fremkom med; thi jeg forstod dem saaledes, at den ærede Minister ikke vilde være med